

Van de voorzitter

De winterse koudeperiodes brengen altijd weer vele ongemakken met zich. De laatste jaren hebben wij een aantal tamelijk zachte winterperiodes meegemaakt, maar dit keer slaat de koude weer flink toe. Daarvan hebben ook de vogelaars te lijden. Toch heb ik met hen niet zo heel veel medelijden. Na thuiskomst is het leed meestal al weer snel geleden, al zal soms moeten worden uitgekeken naar een kop snert, of zal de centrale verwarming een streepje hoger gezet moeten worden.

Voor sommige vogelsoorten staan de zaken er in deze tijd anders voor. Watervogels die afhankelijk zijn van waterplanten, schelpjes of vis, zullen moeten vasten of uitkijken naar nog overgebleven open wateren als de ijsvorming op gang komt. Ook voor de nog achtergebleven steltlopers wordt het moeilijk wanneer de grond bevroren is of wanneer een witte laag sneeuw het landschap tooit.

In de tuinen worden in deze tijd weer talloze voederplanken voorzien van allerlei etensresten of zaden en in de takken van menige boom hangen vetbolletjes. Mezen, mussen, spreeuwen en verscheidene andere soorten profiteren daarvan. Ook deze vogels hebben het in de winter niet gemakkelijk.

Dankzij de isolerende werking van het verenpakket is de koude op zichzelf doorgaans echter helemaal niet zo'n probleem. Voor de meeste vogels is het grootste probleem van de winter om aan goede kost te komen.

Helaas is de aandacht van de mens meestal te veel eenzijdig gericht op de hulp aan de vogels om het huis. Ook de commercie werkt dat in de hand want de voedselpakketten voor vogels

liggen in elke supermarkt voor het grijpen. Dat ook eenden, meerkoeten, waterhoentjes en vele andere soorten buiten de bebouwde kom het moeilijk kunnen hebben daar wordt vaak veel minder snel aan gedacht, al komen er op heel wat plaatsen voor de 'buitenvogels' in de winter wintervoederacties op gang. Hoe goed ook bedoeld, men moet het voeren van vogels wel met beleid blijven doen. Vooral veel vogels buiten de bebouwde kom, zoals groepen eenden in een wak, kunnen zeer gevoelig zijn voor verstoring. Vaak gaan zij op de vlucht als zij te dicht benaderd worden. Omdat zij door het beperkte voedselaanbod vaak toch al in een minder goede conditie zijn, werkt de 'hulp' dan eerder averechts. Als u dergelijke vogels wilt helpen blijf dan op veilige afstand. U kunt het voedsel meestal het beste een flink eind van het wak deponeren. Ga ook na welke vogels de hulp echt nodig hebben en zorg dat daarvoor het juiste voedsel wordt aangeboden en dat het aanbod op verantwoorde wijze wordt gedoseerd. Een goed vuistregel is om in elk geval te stoppen met voeren zodra de vorst en sneeuw weer verdwenen zijn. Vergeet niet dat de regulerende werking van de winter ook een natuurlijk verschijnsel is.

In de vorige Korhaan heeft een oproep gestaan voor een nieuwe waarnemings- en inventarisatiecursus. Zoals bekend is het de laatste jaren steeds moeilijker geworden voldoende mensen te vinden die deel willen of kunnen nemen aan het inventariseren van gebieden op broedvogels. Het is dan ook verheugend dat er een onverwacht grote belangstelling voor deze nieuwe cursus

is. Tijdens de eerste avond, 16 januari, konden er bijna dertig cursisten worden ingeschreven. Uit de reacties van de deelnemers bleek dat deze cursus in een behoefte voorziet. Wij zijn daarmee dus duidelijk op de goede weg.

Op verzoek van het GNR heeft in 1994 een inventarisatiegroep van onze vereniging de broedvogels op de Wester- en Bussumerheide geïnventariseerd. In dat jaar werden de plannen voor het invoeren van begrazing in dat gebied bekend gemaakt en het was nuttig nog voor het invoeren van het nieuwe beheer na te gaan hoe het met de broedvogels in het gebied gesteld was. Het is de bedoeling over enkele jaren opnieuw te gaan kijken in dat gebied om na te gaan wat de effecten van de begrazing zullen zijn. De resultaten van het onderzoek zijn inmiddels bekend. Zij zijn gepubliceerd in een rapport (uitgave 93). Onlangs stond er naar aanleiding van het rapport een artikel in de Gooi en Eemlander, onder de kop "Veldleeuwerik meest voorkomende vogel". Van deze soort werden in het gebied maar liefst tachtig territoria vastgesteld. Dat is onverwacht hoog, zeker wanneer men bedenkt dat in andere delen van het land al een aantal jaren de alarmklok wordt geluid omdat de achteruitgang van de veldleeuwerik in het algemeen schrikbarende vormen aangenomen heeft. In Noord-Holland, bijvoorbeeld, is de soort al bijna geheel verdwenen.



Rob Kole